

teres ved en Række Citater af Rigsdagstidende allerede fra Foraaret 1926 og Udtalelser ganske i samme Retning ved Finanslovbehandlingen i Efteraaret 1926.

Jeg skal blot citere fra den sidste Forhandling de Ord, jeg som Ordfører udtalte: „Baade min højtærede Forgænger som Finansminister, Dr. Brandes, og jeg har jo omtalt det ved Slutningen af sidste Samling, at vi ikke mener, at disse Millioner, der ikke gaar med til Dækning af Gælden til Nationalbanken, skulde tilfalde Kassebeholdningen, men at de burde benyttes til en Skattnedsættelse.“ Og senere hen hedder det: „Det Formaal, der skulde naas, er naaet; Formindskelsen af Nationalbankens Seddelomløb og den dermed følgende Stabilisering af Kroneværdien er naaet, og de Foranstaltninger, som den Gang havde til Hensigt at naa det Maal, behøves derfor ikke mere. Dette er min Opfattelse. Men nu kan vi jo tales nærmere ved om det. For mig er det afgørende, at disse Penge bliver benyttet til Nedsættelse af Byrderne. Det afgørende for mig er ikke i og for sig, hvordan det sker, skønt jeg personlig har en Forkærlighed for at benytte dem til en Nedsættelse af Statsbanernes Takster for Gods og Kreaturer.“

Det vil altsaa ses, at det er af forholdsvis gammel Dato, at jeg har udtalt dette, og det vil ogsaa af denne Udtalelse ses, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke har Ret i at mene, at der fra min Side kom nogen, jeg tror, han sagde skarp Afvisning af det konservative Folkepartis Forslag. Jeg gjorde ved Behandlingen af dette Forslag opmærksom paa, at det vilde i Praksis frembyde meget betydelige Vanskeligheder ved Tilbagebetalingen til de samme Personer, der havde erlagt Skatten. Men jeg har aldrig udtalt mig imod, at blandt de Skatter, som der kunde blive Tale om at nedsætte, kom ogsaa Formue- og Indkomstskatten. Jeg sagde udtrykkeligt, at det er en Nedsættelse af Byrderne, det kommer an paa, saa kan vi jo tales ved om, paa hvilken Maade det skal ske.

Jeg satte i Forgrunden at hjælpe Takstnedsættelsen paa Gled, som jeg udtalte. Jeg vilde ogsaa sætte det i Forgrunden nu, hvis Forholdet ikke var det, at der paa anden Maade er skaffet Midler til Takstnedsættelsen. Der er skaffet 21 Mill. Kr. til Nedsættelse af Taksterne, og disse har fundet Sted for Jernbanetaksternes og Posttaksternes Vedkommende. Man behøver altsaa nu intet hverken til at hjælpe paa Gled eller til at faa Dækning.

Nedsættelsen af Kommunernes Byr-

der har ogsaa i de forskellige Udtalelser, jeg som Ordfører for mit Parti er fremkommet med, altid indtaget en meget fremskudt Plads. Men ogsaa her er der jo skaffet Hjælp. Som jeg gjorde opmærksom paa ved Forelæggelsen af de to Lovforslag om Revision af Restaurationsskatten og af Automobilomsætningskatten, er der jo ved de nu af dette Ting eller af hele Rigsdagen vedtagne Love skaffet til Kommunerne ved de to Automobilafgifter ca. 11½ Mill. Kr. i et Normalaar, og Kommunernes Byrder er ved de øvrige vedtagne Lovforslag lettet med ca. 8,8 Mill. Kr. i et Normalaar. Der er altsaa skaffet godt 20 Mill. Kr. i Lettelser til Kommunerne.

Det er med dette som Baggrund, at jeg har ment, at man burde anvende de 9,1 Mill. Kr., der her er Tale om, til Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde — og det ærede Medlem Hr. Rode var i nogen Grad inde paa det samme —, at det var en draabevis Nedsættelse — det Udtryk har jeg selv benyttet, og det er det naturligvis, naar Beløbet skal fordeles paa et overordentlig stort Antal Mennesker —, og at det var en Nedsættelse af den Natur, at den haardest ramte Del af Befolkningen ikke vilde faa nogen Fordel af den.

Nu maa vi jo erindre, hvorledes vor Formue- og Indkomstskat er anlagt. Jeg kan tale med dem, fordi det netop var mig, der i 1922 gennemførte en væsentlig Forøgelse af det skattefrie Fradrag og navnlig en væsentlig Forøgelse af Børnefradraget, og det var ogsaa mig, der gennemførte de nugældende Regler om en betydelig Lempelse for de smaa Formuer, af hvilke der kun have en forholdsvis ringe Indtægt. Derved er de smaa Formuer og de smaa Indtægter lettet i meget høj Grad, des tungere hviler den stejle Progression, saa snart man kommer noget højere op, og derfor, naar der kun kan blive smaa Beløb til dem, der svarer Skat af de mindste Indtægter og de mindste Formuer, saa ligger det i, at disse Skatteydere er der i Forvejen taget Hensyn til ved den Maade, hvorpaa vi i 1922 indrettede Formue- og Indkomstskatten.

Der er taget ganske overordentlig stort Hensyn til disse Skatteydere, hvormod der ikke er taget et saa stort Hensyn til de større og store Formueejere og Indtægtshavere, dog er der taget noget Hensyn, idet jo Formueskatten i 1922 mistede sin yderste Ende og ligeledes Selskabsskatten blev ikke saa lidt modificeret. Men det var dog navnlig de smaa Skatteydere, Reformen